

Från politiker till kamrer?

Kajsa Theander från Vänsterpartiet är ordförande i KDN-söder. Kajsa har en bred politisk erfarenhet genom tidigare vänsterparti-uppdrag bl.a. som kommunfullmäktigeledamot och ordförande i Vänsterpartiet i Lund. Genom sitt yrke som syo-konsult och har Kajsa ett speciellt engagemang i skolfrågor.

Kommundelsnämnderna har beslutsrätt i framförallt s.k. mjuka frågor som barnomsorg, skola, lokal fritidsverksamhet, hemtjänst och äldreomsorg. Nämnden tilldelas pengar när det gäller skola och barnomsorg efter antalet barn i olika åldrar i kommundelen. För äldreomsorg och hemtjänst gäller ännu så länge s.k. produktionsbidrag, d.v.s. kommunalnämnden får bidrag i förhållande till antalet tjänster som finns i verksamheten. I frågor som t.ex. planändringar som rör kommundelen har nämnden bara yttranderätt. Kommunalsreformen trädde i kraft i januari i år.

VB har träffat Kajsa och ställt några frågor angående KDN-söder och hennes planer för denna verksamhet.

Från skeptiker till försiktig optimism

Jag var ganska skeptisk till kommunalsreformen när den infördes, men jag inser vissa fördelar med reformen idag, säger Kajsa. Klart att jag är färgad förstas. Det går inte att ha uppdraget som ordförande i kommunalnämnden utan att man är positivt engagerad. En del samordningsvinster kan göras, när politikerna kommer närmare verksamheten. De tidigare vattentäta skotten mellan olika förvaltningar upphävs, och det gör att både personal och politiker lättare kan se samarbetsmöjligheter och rationaliseringsvinster.

Politisk enighet vanligare

Du låter snarare som en ansvarstagande kamrer än som vänsterpolitiker när du motiverar din mera optimistiska inställning. Demokrati och närmare kontakt mellan politiker och invånare var ju honnörorden, när kommunalnämnderna skapades. Hur går det med dessa frågor? Lyckas ni skapa kommunalskänsla och engagemang hos invånarna?

Ansvartagande kamrerer har vi nog alla i kommunalnämnden fått bli. Alla partier inser den bistra verkligheten och vi är helt enkelt tvungna att spara för att få verksamheten att gå ihop. Generellt måste jag nog säga att de politiska motsättningarna hittills inte varit så stora i kommunalnämnden som i fullmäktige. Vad det beror på är svårt att säga. Det kan helt enkelt bero på att vi är i en inkörningsfas och ännu inte hunnit ta itu med de stora frågorna, men jag inser faran av att fasta i rent administrativa frågor. Jag tror att min politiska

erfarenhet är tillräcklig för att inte fastna i den fällan utan på sikt kunna föra fram det som verkligen är politik. Arbetsbelastningen är mycket stor och det gör också att de stora frågorna riskerar att begravas under alla småärenden. En annan förklaring till den större politiska enigheten kan vara, att vi som brukade protestera mot nedskärningar nu innehar makten i kommunen. Kanske kan själva konstruktionen med kommunalnämnder göra att motsättningarna i politiken istället hamnar mellan kommundelen och politiken på central kommunal nivå. Besluten hittills i kommunalnämnden har hittills känts ganska självklara. Handlingsutrymmet är relativt begränsat. Speciellt gäller detta idag med det kärva ekonomiska läget.

Brukarinflytande

När det gäller skapande av kommunalskänsla tycker jag inte att det är en realistisk målsättning här i KDN-söders område. Kommunalnämndens område består av så många olika och geografiskt skilda bostadsområden att de kan inte på ett meningsfullt sätt kan känna samhörighet. Planetstaden, Stampelyckan, Nilstorp, Järnåkraområdet och Klostergården. Det är inte helt lätt att skapa samhörighetskänsla mellan dessa områden. KDN-norr på Norra Fälåden har lyckats bra med att nå ut till invånarna men det är ett mycket mera samlat och enhetligt område. Det som vi här på Söder istället främst har satsat på är brukarinflytande. Exempel på sådant brukarinflytande är våra kontakter med föräldraföreningar på dagis, skolkonferenserna och anhörigföreningar inom äldreomsorgen. Kommunalnämndens målsättning är att ytterligare utveckla dessa kontakter.

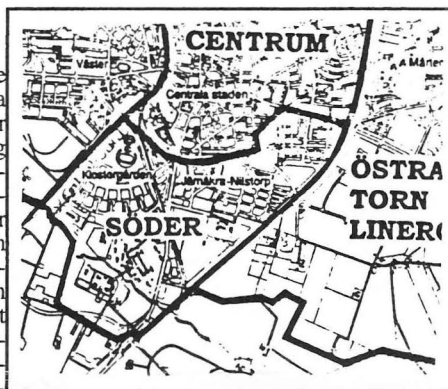
Många invånare tar dessutom själva spontant kontakt med politiker eller förvaltningen här på Söder. Ofta gäller det småsaker, men vi finns närmare invånarna idag genom kommunalsreformen. Vi politiker bor i stadsdelen och förvaltningen finns också närmare medborgarna. Det blir därför lättare att ta kontakt med oss. Ofta blir sakerna fort åtgärdade. Både politiker och personalen på förvaltningen vet ju precis vilken plantering som behöver snyggas upp, vilken fotbollsplan som behöver dräneras osv. Men som sagt det gäller ofta småsaker. I de stora frågorna kommer sällan spontana initiativ från invånarna.

Dyr reform?

En av de vanligaste åsikterna om kommunalsreformen är att det är en dyr reform som kommer att kosta

en massa pengar. Vad anser Du?

Det är egentligen mycket svårt att ha en åsikt om detta redan nu. Vi har ju inte fungerat tillräckligt länge som kommunalnämnd för att kunna utvärdera detta. Men som jag sagt tidigare finns det samordnings och rationaliseringsvinster att göra när politiker och personal kommer närmare varandra och vi kan då på ett flexibelt och byråkratiskt sätt hitta nya billigare lösningar. När det gäller den på Söder anställda förvaltningspersonalen så har de flesta varit anställda centralt i kommunen tidigare. Förvaltningen centralt måste bli ungefär lika mycket billigare som förvaltningskostnaden ute i kommundelarna ökar. Jag kan alltså inte se några skäl till att kommunalnämndsindel-

ningen skulle medföra ökade kostnader.

Makten över skolan

En av de viktigaste uppgifterna för kommunalnämnderna är grundskolan. Speciellt viktigt är detta område idag, eftersom den centrala detaljstyrningen av skolan upphört. Varje kommun utformar inom de ramar och målsättningar som beslutats på nationell nivå skolverksamheten i sin kommun. Kommunalnämnden tilldelas pengar från kommunen centralt till skolverksamheten i förhållande till antalet barn i olika åldrar som bor i kommundelen. Även sociala faktorer vägs in vid resurstilldelningen. Kommunen styr alltså kommundelen genom att tilldela en viss summa pengar till skolverksamheten och dessutom finns en kommunal skolplan för grundskolan i Lund som övergripande kommunalt styrinstrument. De enskilda skolorna är också ålagda att utforma lokala arbetsplaner.

Vi har alltså ingen lätt sats som kommunalnämndspolitiker, när det gäller styrningen av skolan, säger Kajsa. Nationella mål är uppsatta, kommunal skolplan finns på skolorna. Kommunalnämnderna tillkom när alla dessa planer och mål redan hade formulerats. Var kommer våra mål och planer in? Det är inte lätt att klämma in dessa mellan alla de övriga

planerna. Och hur ska vi se till att dessa planer blir verklighet ute på skolorna? Planer utan uppföljning och utvärdering blir prydligt insatta i pärmar och fungerar huvudsakligen som dammsamlare. Vi måste finna lämpliga former för utvärdering av skolverksamheten.

Rektorn diktator idag?

Vi måste också se till att utforma planerna för skolans verksamhet i en dialog mellan oss politiker och framförallt lärarna ute på skolorna. Lärarna är den grupp som har det största pedagogiska ansvaret och utan att ha dem med oss kommer vi ingenstans med skolan. Föräldrar och elever som finns representerade i skolkonferenserna bör också delta i diskussionerna om skolans utformning. Ännu har vi inte hunnit så långt med detta arbete och risken är väl ganska stor att rektorerna sitter med alldeles för mycket makt ute på skolorna idag. Vår uppgift som politiker är att genom en dialog med skolorna föra över denna makt i högre grad till främst lärare och brukare. Meningen med skolreformerna var knappast att ge all makt till rektorerna ute på skolorna.

Ordförande ibland utan stöd

När jag säger "vi" i intervjun menar jag att detta är vad vi i KDN-söder enligt mina åsikter, bör verka för. Det är inte självklart att KDN-söder delar mina åsikter. Jag är ensam vänsterpartist i nämnden och det är inte alltid jag får gehör för mina idéer hos socialdemokraterna och hos miljöpartisten och det krävs ju för att få majoritet. Ibland kan det vara trögt och tungarbetat att vara i minoritet när man är ordförande.

Omställningsproblem

Det låter kanske som om reformen genomförts välregisserat och smidigt, men så har det inte varit, fortsätter Kajsa. Vi har haft stora inkörningsproblem. Vi var allesammans villrådigas när reformen genomfördes. Många politiker saknade erfarenhet. Förvaltningspersonalen kom från olika verksamhetsområden och på vissa områden, t.ex. det viktiga området skoladministration fanns ingen erfarenhet alls bland den anställda personalen här i kommundelen. Överhuvudtaget fanns inga administrativa rutiner att falla tillbaka på. Vi har haft en ganska tuff inskolningsperiod och fått lösa allt själva. Kanske det är först nu som vi kan börja fungera och därför är det egentligen alldeles för tidigt att ta ställning till hur kommunalnämndensreformerna fungerar. Vi har precis kommit till den fas då kunskap och rutiner är tillräckliga för att uträtta något, men jag hoppas naturligtvis att vi på sikt kan uppnå det större politiska inflytande för brukare och invånare som var målet med reformen.

FRÅN MIN VERANDA: Ingegjerds vej

De senaste tio åren har jag ägnat mig åt nordisk historieforskning. Efterhand har jag lagt märke till att jag reagerar olika på olika historiska företeelser. När jag läser om krig, maktkamp och andra kontroverser mellan de nordiska rikena förstärker jag ofta inte orsaken till händelserna. Jag får använda hjärnan för att tolka det för mig främmande handlandet. Varken kriget eller maktkamperna väcker något känslomässigt gensvar inom mig. Däremot berörs hela jag, både med förnuffet och med känslor, när en kvinna dyker upp i historien.

Detta hände mig förra veckan i Oslo. Jag åkte buss 30, först på Drottning Blankas gata (svensk drottning på 1300-talet), sedan vidare på Bygdøy allé, då jag fick syn på en gatuskylt som det stod *Ingegjerds vej* på. Mitt hjärta svällde av glädje över att en kvinna med mitt förnamn fått egen gata, en liten gatstump som ledde till Olav Kyrres gata. Olav Kyrre var kung i Norge på 1000-talet och hans drottning hette Ingegjerd. Genom min namn fick jag en fysisk känsla av närhet till den tiden.

Kvinnor förlöjligas

Det är inte ofta jag kunnat känna glädje inför historiens kvinnoöden. Oftast har kvinnorna misshandlats i samhället, som häxförföljelserna visar. Behandlingen av Mona Sahlin har därför upprört mig, både för att historien upprepar sig och för att det mer liknat en häxförföljelse än något annat. Behandlingen av män som hamnat i blåsväder upprör mig också, men på samma sätt som jag ser på kriget. Det hela sker i männens värld och

jag försöker förstå med intellektet. När kvinnor hamnar i blåsväder behandlas de inte på samma sätt som män, förutom sakfrågan, eller som en del av sakfrågan, förlöjligas kvinnors personlighet, kropp och utseende och tas som bevis på deras oduglighet. Andra kvinnor varnas därigenom för att sticka ut hakan, för då utsätter även de sig för att förlöjligas.

För att undersöka hur socialdemokratiska kvinnliga regeringsmedlemmar behandlats historiskt räcker det med att gå några tiotal år bakåt i tiden, till 1960-talet. Ulla Lindström var då det end kvinnliga statsrådet och i sina utgivna dagboksanteckningar från de 12 år hon deltog i regeringsarbetet får man en inblick i hennes villkor. Hon arbetade på att förbättra familjens situation genom ökade barnbidrag och hyresbidrag och abortfrihet bland annat. Dessutom kämpade hon för att öka Sveriges bidrag till u-länderna och för att få FN att enas om ett familjeplaneringsprogram som skulle arbeta på att få bukt med befolkningsökningen i världen. Hennes arbete på icke populära projekt och för att hon inte uppförde sig som en kvinna förväntas uppföra sig förlöjligades hon i pressen, av delar av allmänheten, samtidigt som hon behandlades nedlåtande av en del medlemmar i regeringen. Ett privatbrev från allmänheten visar på hur somliga såg henne:

Tant U

"Fru Ulla Lindström. Om Eder högt aktade och begåvade fader (känd socialdemokrat, Wohlin) visste vilken idiot till dotter han har, så skulle han vända sej i sin grav. ... Ni är lika korkad i alla sammanhang då Ni yttrar er, och när Ert namn ropas opp av talmannen i Riket, då känner man, som att man måste spy upp tarmarna. Fy fan för gamla, hut- och vettlösa kärringar i politik."

Pressen bidrog villigt till förlöjligandet. När FN fick en ny general-sekreterare, U Thant, fann pressen genast att Ulla Lindström var Tant U. När allmänheten klagade över de höga matpriserna och Ulla

Lindström i ett tal tog upp detta och gav konkreta exempel kommenterade pressen det med kvickheter om "Ulla och hönan", "Ullas korvbar och snackbar" varvat med ned-sättande omdömen om att hon bara pratar "stolligheter", "förmodligen utan en aning om vad hon talar om", "lika lite övervägt som alltid". Den vanliga sucken av manlig vädjan till statsministern uteblev inte heller: "Kan inte herr Erlander hitta ett enda litet område där fru Lindström kan tala utan att prata?"

Kvinnliga egenskaper och olämplighet

Nordal Åkerman från den unga radikala vänstern skrev en bok om de värderingar som styr beslutsfattandet. Av de 17 personer som intervjuades fanns ingen kvinna, vilket författaren förklarar med att "Det är en brist - inte i denna bok men hos samhället. För jag tror inte det går att peka ut en enda kvinna som innehar en så centralt belägen post att hon med fördel hade kunnat ersätta någon av de män som här tagits med". Ulla Lindström namnger ett antal kvinnor (bland annat Alva Myrdal) som hade kunnat bidra med viktiga värderingar. Samtidigt konstaterar hon att Åkermans uttalande går att jämföra med vad f.d. statsministern Hjalmar Hammarskjöld sagt 1914: "Om en man är olämplig för vissa uppgifter kan det bero på frånvaron av vissa manliga egenskaper, medan kvinnans olämplighet för en viss befattning kan bero på närvaron av vissa kvinnliga egenskaper".

Beskäftig och hysterisk

Utifrån sina erfarenheter gjorde Ulla Lindström upp en lista på olikheterna i behandlingen av henne och av två manliga statsråd som fått stark kritik. Pressens bedömning av Ulla Lindströms agerande uttrycktes bland annat med orden: "beskäftig, hysterisk, amper, snackesalig, trätlysten, babblande, sessa med stjärten känslig för ris". De manliga statsråden kritiserades med: "ha dålig hand med, idélös, passiv, illa fungerande, otillräcklig, bristande

omdöme, hövdingepost".

Rynkanalys

Cirka 30 år senare drabbades Mona Sahlin. När hon och Margareta Winberg ansågs vara statsministerkandidater (alltså före kontokortet) sände Aftonbladet foton av dem till en italiensk analytiker som kunde avläsa folks karaktärer genom att tolka deras rynkor. Mona Sahlin ansågs ha karaktären: "Ansiktet är märkligt hårt - det är som allt det mjukt kvinnliga hade undanträngts och rasat ned i dubbelhakan. ... Ändå tyder de små rynkorna under ögonen på att hon gärna vill vara kvinna, att förföra och flirta. ... Hennes ambition tillåter inte att hon spelar ut sin kvinnlighet." Margareta Winberg ansågs vara: "en kvinna med en stark sexuell läggning ... tillsammans med sin partner kanske vill leka liten flicka". (Citerat från journalisten Sophie Elsässers artikel i Makt & Media, nr 2/1996)

Mona och pressen

Mona Sahlins åsikter om allt som hänt kom ut som bok den 13 september. Massmedias reaktion är klugen. Aftonbladet försökte fortsätta sin tidigare linje den 12 september då de bland annat återgav kontokortsaffärerna. Dagen efter publicerades en rättelse, längst ner på en sida och med liten stil: "I Aftonbladet igår redogjordes för Sahlinaffären dag för dag. Den var ofullständig och felaktig. Enligt polisens förundersökning mot Mona Sahlin var reglerna för användning av regeringens kontokort mycket oklara. Ingen har förbjudit Sahlin att använda kortet privat. Sahlin fick aldrig någon formell tillsägelse att inte använda kortet privat. Däremot tog en kollega upp saken. Sahlins privata Diners Club-kort spärrades. Det var ett misstag. Kortföretaget bad Mona Sahlin om ursäkt."

Det skall bli intressant att följa Mona Sahlins fortsatta liv och se om det som hänt kommer att förändra massmedias, socialdemokraternas och de andra partiernas attityder mot kvinnor.

Ingegerd Wedin

Kulturnatten i Lund

Kulturnatten har mycket att bjuda lundaborna som vanligt. Risken är att man känner sig splittrad inför det stora utbudet och det hela slutar med en kebab och ett glas öl. Här följer några tips inför lördagen:

Lilla teatern kl 19.35:

"Nijinski- Rosens ande"- ett psykologiskt porträtt av dansaren Nijinski
Regi: Jesper Hall

Folkuniversitetets gård kl 20:

"I Rampljuset" Röda kapellet med artister från Varité Vauduvill och Martin Landgren (Avadåband)

Stadsteatern kl 19:

"Trampa inte på skarvarna" en föreställning med Anders Granström, Maria Sundqvist och Christer Eld.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Hösttankar

Det är fredagkväll. Vi har delat en flaska vin och ätit var sin kronärtskocka. Arbetsveckan är slut, men tankarna och funderingarna över vad som hänt under dagarna som gått är kvar. Vi arbetar båda som förskollärare. Anki i stadsdelen Torn och jag på Väster.

Är det stor oro på jobbet nu, frågar jag, vilket Anki bekräftar. Många hade varit på stadsdelsnämndens informationsmöte. Det vände sig dock i första hand till föräldrarna, så personalen kunde inte få några svar på sina frågor. Föräldrarna ville framförallt behålla pedagogerna, lokalerna brydde de sig mindre om. Vad händer om det sedan är barnets "favoritfröken" som blir uppsagd?

... daghem åt alla!

Minns du hur kommunledningen för endast ett par år sedan talade om föräldrarnas valfrihet inom skola och barnomsorg? Medan kaffet filtreras ner i sin kanna rekapitulerar vi våra snart trettio år inom barnomsorgen.

Sjuttioalet, "ropen skalla, daghem åt alla". Vi som demonstrerade trodde inte då, att vårt krav någonsin skulle kunna genomföras. Det var lika avlägset som den socialistiska revolutionen. Föräldrarna var så nöjda och tacksamma över att ha fått dagisplats, att de inte ställde några andra krav på oss. Vi däremot, hade krav på dem; hämta barnen omedelbart efter arbetet; grönt snor ska stanna hemma; passa tiderna; namna kläderna o.s.v.

Det antiauktoritära förhållningssättet och dialogpedagogiken fick under åttiotalet ge vika för ett strukturerat arbetsätt. Lösningen på alla problem blev en fast struktur och pärmarna fylldes med planeringar för året, månaden, veckan och dagarna. Tema, innehåll grov- och finplanerades. Alla timmar vi avsatte för att formulera de kommunala riktlinjerna för förskolan!

Sälja barnomsorg

Konferensgurus, som Ive Pierre och Mary Ekdahl kom och profete-

rade för feta arvoden om vad som skulle hända, när barnomsorgen på nittioalet blev fullt utbyggd. Mary lärde, att se på oss själva som försäljare av service och föräldrarna som våra kunder. Föräldrarna ställde kraven och vi skulle för ett visst pris uppfylla dem. Vi uppmanades att profilera oss, annars blev det svårt för mor och far att välja och vraka på den fria barnomsorgsmarknaden. Daghemmen blev miljö, musik, dans, och målarförskolor.

Längtan efter kaffe återför oss till nuet. Jag bjuder på björnbärspaj med bär plockade i Dörröd och halvsmält vaniljglass från Carls-hamns oljefabrik. Musikdaghem har blivit resultatenheter och miljösparande har ersatt valfrihet.

Plats för de unga

Kvinnor blir arbetslösa, när daghemmen läggs ner. Anki säger, att hon kan tänka sig bli uppsagd. Hon är 56 år och känner sig efter trettio år inom barnomsorgen rätt nöjd. Vi borde gå, menar hon, och på så sätt ge plats för de unga,

nyutbildade med energi, lust och idéer. Förslaget är klokt men på grund av vår lagstiftning ogenomfört, eller skulle man, kära politiker, kanske ändå kunna försöka förändra så att det skulle kunna vara möjligt...?

Jag frågar Anki, vad hon skulle göra om hon blev arbetslös? Anki blir ivrig och berättar, att hon då först och främst skulle hjälpa sin dotter Stina med barnpassning. Stina har ett vikariat som sjuksköterska och hon behöver ibland hjälp både på morgnar och kvällar för att klara dagstiderna. Ankis mor som har begynnande senil-demens kunde få dagliga besök. Anki har börjat en datautbildning på KOMVUX och den skulle hon få mer tid och kraft för. Hon kunde engagera sig politiskt, bli kontaktperson för en flyktingfamilj, bistå någon med funktionshinder, få mer tid över till dans och läsning.

Kvällen är sen. Anki samlar ihop kronärtskocksbladen, som hon tar med till sin kompost. Det är höst. September. Mogen frukt som ännu hänger kvar på grenarna.

A-S L

Forts från sid 1

Vänstern och ...

Armstrongs improduktiva mån-promenad - ingen Macintosh för mig att skriva på ikväll. (Det är något för en nyliberal att bita i.)

Felet med JAS är den fantasilösa satsningen på ett nytt flygplan. Det som var jättespännande på 60-talet är jonket idag. Att då välja en sektor, som miljön, som upplevs som ytterst viktigt för de flesta människor idag är klokt, även ekonomiskt. Möjligen skulle programmet ha skakat fram ett konkretare »flygplansalternativ«.

Stöd till tjänsteproduktion

Det enda programmet föreslår är att den offentliga tjänstesektorn skall stödjas. Det kan ju vara bra men förslaget känns lite lamt av två skäl. För det första ligger det ju i »den offentliga sektorn« som definition att den redan är mer eller mindre skattesubventionerad. Ett ökat stöd innebär därför inte någon större förändring mer än för statsbudgeten.

För det andra leder programmets tidigare resonemang, om vikten av att stärka regionalt näringsliv, produktivitetshöjning etc, till den logiska slutsatsen att det är inom en ökad tjänstesektorn som vi skall jobba i huvudsak. Det handlar ju om allt från avancerad kunskapsproduktion och kultur till städning. »Pigdebatten« är m a o helt marginell.

En ny skattepolitik?

En statlig politik som leder till en total ökning av tjänstesektorn borde vara följden av vår syn på produktivitet. Rimligen borde huvuddelen av den ökningen ske inom den privata delen, bl a de kooperativ och småföretag som man värnar om. Offentligt skötta kärntjänster behöver därför inte avvecklas. Detta borde uttryckas klarare och bli den stora poängen i programmet.

Inriktningen blir då att finna andra sätt än skatter som kan flytta pengar från den högproduktiva industrin till något där folk kan få underlag för sin konsumtion. Det gäller både för privata och offentliga tjänster. Det är tydligt att problemets orsaker mer ligger i olika förutsättningar för näringarna än i ojämn fördelning mellan individer. Vi måste därför vara beredda att flytta perspektivet från den moraliska skattedebatt om inkomstskatter vi haft tidigare och mer fundera över produktions-skatter. En »skatteväxling« kan vara en utväg både för att snabbare skapa en miljöprofil och en tjänsteprofil på näringslivet.

Inom byggsektorn tillämpades tidigare ett system med differentierad moms där övriga sektorer hade 25%, byggindustrin 12% och konsulterna 3,95%. Kanske kan det tillämpas på hela samhället för

att stärka en miljövänligare industri och skapa fler jobb?

Jag gissar att svenskt näringsliv blir rätt förvånade om Gudrun Schyman dyker upp på Aros-mässan och presenterar ett sådant program.

En initiativrik stat för ett starkt, miljöinriktat näringsliv - Huka er, nyliberaler!

Mårten Dunér

Höstens program för Föreningen Kvarnbyskolan

9 oktober kl 19.00 berättar Olle Lippe om sitt arbete för att ge hemlösa en drägligare tillvaro. Han fick Kvarnbyskolans Röda äppe för sin insats.

13 november kl 19.00 kommer Gunnar Stensson, som är ordförande i Eritreagrupperna i Sverige att tala om befrielsekampen och återuppbyggnaden i Eritrea. Även Elisabet Hellman, som numera är ordförande i Kvarnbyskolans styrelse ska berätta om sitt besök i landet i juni.

11 december kl 19.00 är det dags att tala om att införa/öka kvinnliga synsätt i vårt samhällsbyggande. Tora Friberg inleder kvällens tema.

Plats dessa kvällar: Röda huset.

Rättelse från förra VB:

Under kulturnatten spelar Röda Kapellet kl 20.00 på Folkuniversitetets gård!

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN möte Må kl 19.30 på partilokalen för kommunfullmäktigeberedning.

RÖDA KAPELLET Genrep lö 21.9 kl 13-16 på replokalen, scenrep kl 13.30. Notställ och svart klädsel till föreställning 20.00, samling 19.30. Inget rep 22.9. Apellmötesspel 28.9 på Mårtenstorget, samling 10.30. Vi ringer om låtarna! STORBANDET rep 25.9 kl 19 på Vipeholmsskolan.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonnbjörn.

Näste redaktör: Rolf L Nilson

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.

Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: veckobladet@ltv.se (Skriv Veckobladet först i rubriken)

Telefon till redaktörerna:

Karin Blom 046-14 16 12

Rolf L Nilson 046-12 90 44

Thomas Schlyter 046-14 75 05

Vid utebliven tidning ring:

Sven-Bertil Persson 046-13 82 13